

Старецъ-а ѿ попыта пакъ. « Ты
коги доде тѣкъ? и защо ти се показва
лице-то толкози на скърбно?»

« Увы! отговори мома-та и се рас-
плака. Ѕъз сѣмъ отъ много далечни
мѣста. Едно неприлѣжаніе и престѣ-
пленіе на младость-та срѣтихъ ма въ
едно най голѣмо злощастіе. »

« Ѕъз вѣхъ слѣжанка на една много
добра госпожа, и отъ легкоуміе-то си
оставихъ еднородно-то ѿ дѣтенце
малко време, а въ отсъдствіето ми
го откраднахъ разбойници. »

« За тѣѿ отъ отчаяніе-то си немо-
жахъ да стоѣмъ при таѣмъ честна Го-
сподаркѣ, нито да търпѣмъ личнѣ-
тѣ ѿ скървь повѣчъ време, но повѣ-
гнахъ. »

« И отъ тогива много хватихъ да се
търдѣмъ и сѣки денъ призовавамъ Бога
да ми помогни, да загладѣ това зло-